

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/562/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216094
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6612216094.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 001 660 73, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu zo dňa 04.12.2014 proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/159/2012-163 zo dňa 20.11.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením uložil žalobcovi povinnosť v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatiť súdny poplatok za odvolanie voči rozsudku vo výške 20 eur s odkazom na položku č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ako prílohy zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej Zákon o súdnych poplatkoch) s poučením, že pokiaľ poplatník vyrubený súdny poplatok v stanovenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Proti uzneseniu okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Namietal predovšetkým, že napadnuté uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia a tým je odôvodnenie. Ak aj bol súdny poplatok vyrubený podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa uvedenej položky sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, a teda z uvedenej definície spoplatneného úkonu vyplýva, že uvedený poplatok sa vzťahuje len na podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu teda nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej ako sú odvolanie, dovolanie

a pod., ako je tomu pri položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Poukázal na odôvodnenie pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu poslancov k vládnomu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, keď konkrétne zdôrazňuje, že „v nadväznosti na zrušenie vecného oslobodenia pri žalobách na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, sa navrhuje zaviesť paušálny súdny poplatok pre tieto žaloby vo výške 20 €, čím sa jednak čiastočne zohľadňuje účel vládneho návrhu zákona a súčasne sa zlepšuje v porovnaní s vládny návrhom prístup k spravodlivosti v týchto veciach, nakoľko sa nebude vyberať poplatok podľa percentuálnej sadzby, ale práve ako paušálny poplatok, ktorý je podstatne nižší“. Vzhľadom aj na toto stanovisko má žalobca za to, že súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 39/2007 s tým, že použitie analógie legis je v prípade vyrubenia súdneho poplatku vzhľadom na čl. 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vylúčené. Súd je pri rozhodovacej právomoci viazaný čl. 2 ods. 2 a teda platí, že môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý stanoví

zákon. Odvolateľ navyše zdôraznil, s poukazom na ustanovenie § 18ca ZoSP, že za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012 a v danom prípade bola žaloba podaná pred 01. 10. 2012, konanie sa teda začalo pred účinnosťou zákona, ktorý vyššie uvedený súdny poplatok, resp. položku Sadzobníka súdnych poplatkov zaviedol. Na základe uvedených argumentov potom žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil bez náhrady.

Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolanie v medziach daných jeho rozsahom a dôvodmi podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Žalobca v odôvodnení odvolania namietal predovšetkým nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia a uviedol, že pre absenciu dôvodov „skutkové a právne dôvody, ktoré viedli súd k jeho vydaniu, môže žalobca len hádať“.

Podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa ustanovenia § 167 ods. 2 O. s. p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že ustanovenie § 167 ods. 2 O. s. p. odkazuje na ustanovenia § 152 a nasl. O. s. p., z ktorých sa použijú iba tie náležitosti, ktoré sú primerané forme uznesenia, pokiaľ zákon nemá osobitné ustanovenie. Primeranosť vyplýva z účelu toho - ktorého konkrétneho uznesenia. V preskúmvanej veci je napadnutým rozhodnutím uznesenie, ktorým súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie proti rozsudku. Nie je možné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že napadnuté uznesenie neobsahuje odôvodnenie. Je potrebné vychádzať z obsahu a celého kontextu uznesenia - odôvodnenie rozhodnutia je obsiahnuté v texte uznesenia, pričom nie je vadou, že text nie je svojou formou rozčlenený tak, že odôvodnenie sa nachádza v samostatnej časti pod označením „Odôvodnenie“. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa obsahuje odôvodnenie, ktoré je primerané účelu, pre ktorý bolo vydané - obsahom odôvodnenia je konštatovanie, že sa jedná o súdny poplatok za odvolanie voči rozsudku v konkrétnej veci vedenej pod sp. zn. 9C/159/2012 a je uvedená položka Sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej sa poplatok vyberá. Z obsahu napadnutého uznesenia preto žalobcovi musí byť zrejmé, z akého dôvodu bolo napadnuté uznesenie vydané, sám žalobca tento dôvod napokon vo svojom odvolaní identifikoval. Odvolací súd preto považuje uznesenie za obsahovo dostatočne určité a preskúmateľné.

Ďalšou odvolacou námietkou žalobcu bola namietaná skutočnosť, že za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom nie je stanovená poplatková povinnosť, nakoľko spoplatnené je len samotné podanie žaloby.

Podľa § 2 ods. 4 vety prvej zákona č. 71/1992 Zb. (Zákona o súdnych poplatkoch), v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov účinného od 01. 10. 2012, t. j. v čase podania odvolania, zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu

verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20,- eur.

Podľa poznámky č. 3 k položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej. Súdny poplatok sa platí aj za odvolanie proti rozhodnutiu súdu o návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Ak odvolanie podá navrhovateľ i odporca, platí každý z nich poplatok podľa ceny predmetu svojho odvolania. Ak je odvolateľov na strane navrhovateľa alebo odporcu viac, platia súdny poplatok v závislosti od povahy ich procesného spoločenstva tak, že v prípade samostatného procesného spoločenstva (§ 91 ods. 1 O. s. p.) platia súdny poplatok samostatne podľa predmetu svojho odvolania a v prípade nerozlučného procesného spoločenstva (§ 91 ods. 2 O. s. p.) spoločne a nerozdielne.

Z vyššie uvedenej poznámky je zrejmé, že súdny poplatok sa vyrubuje nielen za samotnú žalobu o náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ale i za ďalšie úkony vrátane podaného odvolania. Ak aj žalobca poukazuje na odôvodnenie pozmeňujúceho

a doplňujúceho návrhu poslancov, je nutné uviesť, že uvedené odôvodnenie sa vzťahuje najmä na zdôvodnenie „paušálnosti“ súdneho poplatku pre tieto žaloby vo výške 20 eur práve z dôvodu zlepšenia prístupu k spravodlivosti v týchto veciach, teda, aby sa uvedený súdny poplatok nevyberal podľa percentuálnej sadzby v zmysle položky č. 1, ale práve ako poplatok paušálny. Z uvedeného nevyplýva, že sa súdny poplatok platí len za samotné podanie žaloby tak, ako na to poukazuje žalobca v odvolaní. Zo strany okresného súdu nedošlo

k svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov podliehajúcich súdному poplatku, nakoľko aj v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 39/2007, na ktoré, okrem iného, v odvolaní žalobca poukazuje, ide o súdne konania, resp. poplatky, ktoré v Sadzobníku súdnych poplatkov uvedené nie sú. V konkrétnej veci však o takýto prípad nejde, nakoľko konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa v Sadzobníku súdnych poplatkov nachádza, a to práve v položke č. 7a. Argumentácia žalobcu v odvolaní preto nie je úplná a je zjavne účelová s cieľom dosiahnuť neplatenie súdneho poplatku za odvolanie.

Nesprávna je aj argumentácia odvolateľa, že odvolacie konanie v danej veci nezačalo až podaním odvolania zo strany žalobcu, vo vzťahu ku ktorému zaplatenie súdneho poplatku prináleží a žaloba vo veci samej bola žalobcom podaná pred 01. 10. 2012, teda pred účinnosťou zákona č. 286/2012, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn.

8 Sžf/37/2010 zo dňa 04.08.2011 „tak, ako poplatková pohľadávka vzniká podaním návrhu a je zročná zároveň týmto okamihom, je aj poplatok z odvolania vo veci samej zročný okamihom, keď bolo toto odvolanie podané. Súd môže súdny poplatok vyrubiť a vymáhať až po vzniku poplatkovej povinnosti.“ Zákon o súdnych poplatkoch v § 17 ods. 2 ustanovuje, že poplatok za odvolanie a dovolanie podané po nadobudnutí účinnosti tohto zákona sa vyrubuje vo výške určenej týmto zákonom. Zákon č. 286/2012 Z. z. zaviedol do Zákona o súdnych poplatkoch aj prechodné ustanovenie účinné od 01. 10. 2012, a to § 18ca, podľa ktorého

z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012. Okresný súd sa spravoval pri vyrubení súdneho poplatku za konanie o odvolaní položkou sadzobníka súdnych poplatkov č. 7a (ako prílohy k Zákona o súdnych poplatkoch) účinnou v čase vzniku poplatkovej povinnosti, teda podaním odvolania a dôvodne prihliadal na poznámku č. 3

k položke č.1 Sadzobníka súdnych poplatkov, § 5 ods. 1 písm. a) ako aj ustanovenie § 17 ods. 2 a § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch. Ani námietka navrhovateľa, že v danej veci nie je dôvodné použitie analógie legis je irelevantné, nakoľko v danom prípade k použitiu analógie zo strany súdu nedošlo.

Odvolací súd poznamenáva, že totožný právny názor vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 340/2014-8 zo dňa 19. júna 2014 v skutkovo a právne obdobnej veci. Ústavný súd v predmetnom náleze konštatuje, že krajské súdy sa

v napadnutých uzneseniach zaoberali a ústavne akceptovateľným spôsobom aj vysporiadali so všetkými odvolacími námietkami sťažovateľa (POHOTOVOST'), ktorý namietal vznik poplatkovej povinnosti podľa

položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov v súdnom konaní za iný procesný úkon, ako len samotné podanie žaloby. Napadnuté uznesenia krajských súdov nemožno podľa názoru ústavného súdu považovať za zjavne neodôvodnené a ani za arbitrárne, t. j. také, ktoré by boli založené na právnych záveroch, ktoré nemajú oporu

v zákone, resp. popierajú podstatu, zmysel a účel v napadnutom konaní aplikovaných ustanovení zákona o súdnych poplatkoch (položka 7a sadzobníka súdnych poplatkov).

Vzhľadom na to ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutými uzneseniami a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu a základným právom podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie sťažovateľ namieta, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí sťažností na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené.

V dôsledku dispozičného úkonu účastníka konania, ktorý podľa Zákona o súdnych poplatkoch podlieha poplatkovej povinnosti - podaného odvolania - bola žalobcovi uložená napadnutým uznesením povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie voči rozsudku súdu. Okresný súd postupoval správne a v zmysle zákonnej úpravy, súdny poplatok bol vyrubený oprávnene a v správnej výške, preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.